

РЕШЕНИЕ

№ 14370

гр. София, 09.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6646** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на С. И. Б., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, партер, срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие с рег. № 225р-19443/26.05.2023г., издаден от началника на Първо РУ при СДВР. В жалбата е посочено, че издаденият отказ е незаконосъобразен и издаден при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се да бъде отменен. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът - Началник на 01 РУ –СДВР – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура счита подадената жалба за неоснователна.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.02.2023 г., С. И. Б. подал заявление до началника на 01 РУ-СДВР за подновяване срока на валидност на издаденото му разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. В заявлението е посочено, че оръжието е необходимо за самоотбрана.

С докладна записка от 04.04.2023 г. мл. инспектор в група КОС, 01 РУ-СДВР е докладвал на началника на 01 РУ-СДВР, че лицето не е осъждано и срещу него не са образувани наказателни производства за извършени умишлени престъпления от общ характер.

С докладна записка от 08.04.2023 г. ПИ е докладвал на началника на 01 РУ-СДВР, че лицето е посетено на посочения адрес, като е установено, че същото живее на адреса, като няма данни същото да извършва противообществени прояви, да злоупотребява с алкохол или да употребява наркотични вещества, както и за има отклонения в психичното здраве. Няма данни спрямо същото да са налагани мерки по ЗЗДН.

При тези фактически данни е издаден Отказ за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие с рег. № 225р-19443/26.05.2023г. от началника на 01 РУ при СДВР.

В хода на съдебното производство по делото са представени и приети допълнително писмени доказателства, част от административната преписка/ л.65 -66 и л.74, л.83-89 от делото/

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – началника на 01 РУ – СДВР. Съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспорената заповед е немотивирана. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В конкретния случай, издателя на отказа се е позовал и на представените в преписката докладна записка и другите приложени документи от извършените проверки.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални

нарушения.С оглед на горното, съдът намира, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения административен акт.

По процесуалната и материална законосъобразност:

Спорният въпрос в настоящото дело се свежда до това дали по отношение на жалбоподателя са налице основателни причини, които да задължават административният орган да разреши носенето на оръжие или такива обстоятелства не са били налице.

Съдът приема, че правилно административният орган е изследвал предпоставките по чл. 58 от закона. Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Видно от текста на цитираната правна норма административният орган действа в условията на обвързана компетентност и липсата на обстоятелства, посочени в цитираната разпоредба са предпоставка да бъде отказано издаването на разрешение за придобиване, съхранение или носене и употреба на огнестрелни оръжия..

Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение, респ. на продължаване на срока за носене на оръжие законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, обуславяща издаване на исканото разрешение. В оспорения административен акт органът е изложил доводите, поради които лицето не отговаря на изискванията на закона - отсъстват данни, които да обосноват необходимост от придобиването на огнестрелното оръжие за самоотбрана от страна на жалбоподателя. Анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска подновяване на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда, представляваща основателна причина, е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В конкретния случай жалбоподателят не е посочил конкретни факти и обстоятелства за необходимостта му от самоотбрана. За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна.

В хода на административното, както и в хода на съдебното производство от лицето не са ангажирани никакви доказателства, включително и гласни такива, в подкрепа на твърденията му, че е налице заплаха за него, която да обосновава необходимостта от

носене и употреба на оръжие. В производството по издаването на оспорената заповед от лицето не са посочени данни за посегателства, обуславящи необходимостта от самоотбрана. Твърдяната нужда на заявителя, свързана с заеманата от него длъжност управител на търговско дружество, не е основание за продължаване на срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Липсват доказателства, за конкретни действия, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество.

Предвид изложеното, обжалвания отказ за издаване на разрешение е материално законосъобразен.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл.144 от АПК, в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 49 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. Б., срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие с рег. № 225р-19443/26.05.2023г., издаден от началника на Първо РУ при СДВР.

ОСЪЖДА С. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: